

Ytvattenvärme

Denna typ av anläggning bör undvikas i känsliga och/eller skyddsvärda områden. En slang för värmeupptagning placeras på sjöbotten eller nere i botten slammet, där temperaturen är ännu något högre än i ytvattnet. Bottenförankringen är mycket viktig, slangen förses med tyngder så att den inte flyter upp. Ju djupare ner den ligger desto mindre är risken för skador. Övergången från mark till sjö är en annan känslig punkt. Om kollektorslangen läggs i sjöbotten måste den märkas ut tydligt. Risken är stor att kollektorn skadas av ankare och fiskeredskap. Även is kan skada den om den ligger oskyddad i strandkanten.

Försiktighetsåtgärder

- Du bör använda en helsvetsad plaströrskollektor (PEM PN 6.3) enligt standarden SIS 3362 eller motsvarande med fabrikstillverkad returboj. Se till att kollektorn täthetsprovas.
- Se till att du får tydliga drift- och säkerhetsinstruktioner (på svenska) av installatören. Kontrollera att det står vad du ska göra om det blir ett driftavbrott och/eller köldbärarvätska läcker ut. Anvisningar avseende anläggningens skötsel och underhåll ska följas och kompetent servicepersonal tillkallas vid eventuella problem.
- Anläggning ska utföras så att högst fem liter köldbärarvätska kan läcka ut vid läckage. Anordning som förhindrar utläckage genom självtryck ska finnas.
- Tänk på att använda ett godkänt köldmedium som till exempel HFC, ammoniak, butan och propan. För HFC gäller särskilda regler om behörighet för den som gör ingrepp i anläggningen, skylt, instruktioner, tillsyn med mera.
- Köldbärarvätskan ska vara så miljö-anpassad som möjligt. För närvarande anses etanol vara lämpligast. Etanolblandningen ska vara framställd av ren etanol med max 10 procent (kallas även för bioetanol). Samma typ av köldbärarvätska ska användas i hela anläggningen.
- Se till att platsen för kollektorn märks ut tydligt och att relationsritningar upprättas.

